

Nr 67.

Ankom till riksdagens kansli den 29 maj 1934 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om fyllnadspension åt förre stationsskrivaren vid Härnösand—Sollefteå järnväg K. V. Lindeberg.

I två till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisade likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren under nr 235 av herr *Tjällgren* och den andra inom andra kammaren under nr 257 av herr *Sandström*, har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att till förre stationsskrivaren vid av statens järnvägar övertagna Härnösand—Sollefteå järnväg, Knut Vilhelm Lindeberg måtte utgå en årlig fyllnadspension av 806 kronor».

Beträffande motiveringen för yrkandet får utskottet hänvisa till motionen I: 235.

Av handlingarna i ärendet framgår,

att Lindeberg, som är född den 24 juli 1877, den 1 oktober 1899 antogs till ordinarie stationskarl vid Härnösand—Sollefteå järnväg, den 1 mars 1902 befordrades till kontorsbiträde och den 1 januari 1927 till stationsskrivare vid nämnda järnväg

samt att han från och med den 1 augusti 1940 är berättigad till pension från enskilda järnvägarnas pensionskassa.

I 7 § i det emellan järnvägsstyrelsen, å ena, samt Härnösand—Sollefteå järnvägsaktiebolag, å andra sidan, avslutade, av Kungl. Maj:t den 30 juni 1932 godkända kontraktet angående förvärvande för svenska statens räkning av Härnösand—Sollefteå järnväg m. m. stadgades, bland annat, att statens järnvägar ägde rätt att under tiden 1 juli—30 september 1932 dels jämlikt för personalen gällande avtal uppsäga sådan icke-ordinarie eller till ordinarie åren 1931—1932 befordrad personal, som befunnes vara för den övertagna järnvägens drift i statens järnvägars regi icke erforderlig, dels mot skälig förtidspensionering entlediga personal i ordinarie befattning, äldre än ovan angivna, som med hänsyn till antingen sjuklighet eller lyte eller ock arten av innehavande tjänstebefattning icke lämpligen kunde övertagas i statens järnvägars tjänst.

Med stöd av sistnämnda bestämmelse entledigades Lindeberg ur statens järnvägars tjänst med utgången av december 1932 samt tillerkändes från och med den 1 januari 1933 en förtidspension av 2,030 kronor för år.

I framställning till Kungl. Maj:t den 1 december 1932 anhöll Lindeberg att få återinträda i tjänstgöring vid statens järnvägar eller, om detta icke kunde beviljas, att bli överförd till övergångsstat.

Järnvägsstyrelsen anförde i utlåtande över denna framställning bland annat följande.

Verkställda utredningar visade, att personalbehovet vid den enskilda järnvägen kunde avsevärt reduceras efter densammas införlivande med statens järnvägar. Vid tiden härför — den 1 juli 1932 — uppgick sålunda den fast anställda personalen till 196 personer, under det att behovet av fast anställd personal för närvarande utgjorde endast 136 personer.

Den av sökanden lämnade upplysningen, att hans tjänst icke kunde indragas, vore felaktig. Vid tiden för Härnösandsbanans införlivande med statens järnvägar funnes i Härnösand, förutom stationsinspektoren, 1 förste stationsskrivare och 3 stationsskrivare. Enligt vid statens järnvägar gällande normer för personaluppsättning erfordrades endast, förutom stationsinspektoren, 1 förste stationsskrivare och 2 stationsskrivare, varför en stations-skrivartjänst omedelbart indragits, och gällde detta just den tjänst, som Lindeberg uppehållit. Då Lindeberg vore född 1877 och de båda övriga stationsskrivarna vid f. d. Härnösand—Sollefteå järnväg vore födda 1895, ansåges Lindeberg i främsta rummet böra ifrågakomma till förtidspensionering.

Då styrelsen slutligen på grund av för närvarande rådande överskott på stationsskrivare och annan expeditionspersonal vid statens järnvägar icke heller kunde bereda sökanden lämplig tjänst å annan ort vid verket, hade det icke återstått styrelsen annat, än att med den rätt, som kontraktssenligt tillkommit styrelsen, uppsäga sökanden ur statens järnvägars tjänst.

Att vissa av Lindeberg uppgivna äldre befattningshavare övertagits berodde på att arten av deras innehavande tjänstebefattning icke lagt hinder i vägen för lämplig placering i statens järnvägars tjänst vid f. d. Härnösand—Sollefteå järnväg.

I anslutning till det anförda hemställde järnvägsstyrelsen, att framställningen icke måtte föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

I en till Kungl. Maj:t ingiven, den 24 januari 1933 dagtecknad framställning anhöll Lindeberg att, utöver till honom utgående pension av 2,030 kronor, en pensionsförhöjning av 1,570 kronor måtte tillerkännas honom, varigenom han skulle komma i åtnjutande av ett sammanlagt pensionsbelopp av 3,600 kronor för år, motsvarande vad han efter den 1 januari 1933 skulle hava fått uppbära i ordinarie lön, därest han kvarstått i tjänst.

I häröver avgivet yttrande anförde *järnvägsstyrelsen*, bland annat, att Lindeberg i likhet med övriga samtidigt pensionerade från Härnösand—Sollefteå järnväg övertagna tjänstemän tillerkänts samma pension som han vid härför stadgad ålder erhöle i ålderspension såsom delägare i enskilda järnvägarnas pensionskassa. Då den Lindeberg sålunda tilldelade pensionen icke syntes oskäligt låg, hemställde styrelsen, att Kungl. Maj:t måtte lämna framställningarna utan avseende.

Genom beslut den 24 mars 1933 fann Kungl. Maj:t Lindebergs framställningar icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Motionärerna hava till stöd för sitt yrkande framhållit, bland annat, att Lindeberg jämlikt bestämmelse i förenämnda kontrakt bort tillerkännas fyllnadspension enligt kungl. brevet den 4 juni 1920 angående fyllnadspension till vissa i statens järnvägars tjänst övertagna befattningshavare.

Över motionerna har utskottet inhämtat utlåtande av *järnvägsstyrelsen*, som bland annat framhållit, att enär Lindeberg icke övergått i statens järnvägars tjänst vore — i motsats till vad motionärerna syntes vilja göra gällande — bestämmelserna i förenämnda kungl. brev icke tillämpliga å honom. Med åberopande av sina tidigare anförda synpunkter på den föreliggande frågan och med hänsyn till de konsekvenser, till vilka ett bifall till motionerna skulle leda, avstyrkte styrelsen bifall till motionärernas förslag.

Under åberopande av vad järnvägsstyrelsen i ärendet anført får utskottet avstyrka bifall till motionerna och alltså hemställa, *Utskottet.*

att förevarande motioner I: 235 och II: 257 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 29 maj 1934.

På bankoutskottets vägnar:

EDVIN LEFFLER.

Närvarande: Se anteckning å utlåtande nr 66.